

gelse med de af mindretallet stillede ændringsforslag nr. 1 og 3.

Et andet mindretal (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) finder, at ændringerne af reglerne om kontanthjælp og indførelsen af socialindkomsten især vil ramme børnefamilier og de handicappede, da man med de nu foreslåede ændringsforslag gør ydelserne trangbestemte.

De sociale nedskæringer i forbindelse med ydelserne efter § 37 og § 41, stk. 1, vil især ramme de svageste, nemlig 40 pct. af de bistandsøgende, som efter 3 måneders forløb stadig er arbejdsløse og som i den nuværende krisesituation har store vanskeligheder med at få anvist arbejde. Dette vil især gå ud over kvinderne, da arbejdsløsheden især rammer denne gruppe, hvortil kommer de manglende børnepasningsmuligheder i kommunerne. Når det især vil ramme børnefamilierne, hænger det også sammen med, at man ud fra de nye beregninger i bistandsloven ikke længere tager hensyn til familier med børn. I den nugældende lov får familier med børn et børnetillæg på 415 kr. pr. måned pr. barn, netop ud fra den betragtning, at det er dyrere for en familie med børn end uden børn. Det kan endvidere tilføjes, at nedskæringerne i uddannelseshjælpen især rammer dem med forsørgerbyrder, hvilket bevirker, at mange revalideringsforsøg vil blive stoppet. I alt vil det især ramme børnefamilierne alene på disse konti med 100 mill. kr.

Ad § 1, nr. 6 (§ 40, stk. 2), nr. 8 (§ 46, stk. 2), nr. 9 og nr. 11 (§ 58, stk. 3).

Over disse paragraffer har det hidtil været muligt at hjælpe familier med børn.

Hovedformålet med disse hjælpeforanstaltninger har enten været at bevare barnet hjemme eller at arbejde på en hjemgivelse til forældrene. Ved at fjerne disse hjælpemuligheder og ved at gøre dem indtægtsbestemte vil følgevirkningerne blive flere anbringelser og længere ophold på døgninstitutioner til skade for både familier og samfund.

Ad § 1, nr. 14 (§ 73).

Indtægtsbestemt forældrebetaling for daginstitutionspladser vil stige væsentligt, for en del forældregrupper helt op til 17 pct. Og en gruppe forældre vil komme til at betale 50 pct. af de gennemsnitlige udgifter til daginsti-

tutionernes driftsomkostninger. Dertil kommer, at støttepædagoger fremover skal betales over de almindelige driftsudgifter. Mindretallet finder det urimeligt, at støttepædagoger, som anvendes i forbindelse med handicappede børns integration i daginstitutionerne, også skal betales af forældre med børn i daginstitutionerne, således at denne udgift ensidigt rammer en bestemt skatteydergruppe, der i forvejen er hårdt belastet med en masse udgifter. Mindretallet finder det ligeledes betænkeligt, at de socialpædagogiske fripladser også gøres trangbestemte. Tildelingen af socialpædagogiske fripladser har hidtil været en forebyggende foranstaltning for at undgå en krævende behandling eller anbringelse på døgninstitution på længere sigt, og det vil især ramme Københavns kommune, som er den kommune, der yder de fleste socialpædagogiske fripladser netop under hensyn til, at de fleste problembørn findes dér. Der skal ikke megen fantasi til for at forestille sig, hvilke konsekvenser dette vil få for mange børn, der højst sandsynligt vil blive »nøglebørn«.

Under hensyn til den samlede virkning af forhøjelser i daginstitutionsbetalingen, nedsettelse af børnetilskuddene, trangbedømmelser vedrørende hjælp til handicappede børn etc. vil det hele virke som en hård særbeskatning for familier med børn. For de voksne handicappede, der efter § 58, stk. 3, i dag får hjælpemidler, mener mindretallet, at disse ydelser fortsat skal gives uden at gøres trangbestemte.

Mange familier vil under hensyn til disse lovforslag blive bragt i den situation at skulle vurdere, om det kan betale sig, at kvinder er udearbejdende, idet kvinder traditionelt er lavere lønnede. Under hensyn til disse konsekvenser indstiller mindretallet lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men er dog medforslagsstiller til ændringsforslag nr. 1 til dette lovforslag.

Et tredje mindretal (venstresocialisternes medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling med følgende bemærkninger:

Mindretallet tager afstand fra, at regeringen anvender bistandsloven som middel i en reaktionær krisepolitik, der sætter betalingsbalancen i højsædet på bekostning af stigende arbejdsløshed, faldende realløn og stigen-